

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către partea vătămată Cheptene (Ceban) Anastasia împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 , în cauza penală în privința lui

Pușcaș Ghenadie xxxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx, xxxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 21.12.2017 – 01.03.2021;

Instanța de apel: 05.04.2021 – 02.06.2021;

Instanța de recurs: 16.11.2021 – 22.03.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 01 martie 2021, procesul penal în privința lui Pușcaș Ghenadie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Acțiunea civilă a părții vătămate Cheptene (Ceban) Anastasia în partea încasării daunei morale s-a admis parțial fiind încasate 30 000 (treizeci mii) lei în beneficiul părții vătămate.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriu, Pușcaș Ghenadie a fost învinuit că la 09 iulie 2017, în jurul orei 07.00-08.00, aflându-se pe malul unui bazin acvatic, amplasat în preajma s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, care este loc public, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, regulile morale și sociale de conviețuire și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obraznicie deosebită, intenționat, i-a aplicat cet. Ceban Anastasia mai multe lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, după care, continuându-și acțiunile huliganice, forțat a dezbrăcat-o

pe Ceban Anastasia de haine, apoi a fotografiat-o pe ultima, iar ulterior fotografiile le-a postat pe rețeaua de socializare cu adresa: www.od.ru , astfel ca fotografiile să fie accesibile de vizionat publicului.

Astfel, Pușcaș Ghenadie a fost învinuit de organul de urmărire penală că, prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, individualizată prin huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pușcaș Grigore să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale. Admiterea acțiunii civile înaintată de către Ceban Anastasia cu încasarea de la inculpat, în beneficiul părții vătămate a sumei de 100 000 lei.

3.1. În motivarea apelului a indicat că, soluția primei instanțe este una eronată deoarece aceasta a reținut faptul că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 09 noiembrie 2018 (f. d. 59) și rechizitoriului (f. d. 66-70), acțiunile lui Pușcaș Ghenadie au fost încadrate în temeiul art. 287 alin. (1) Cod penal, însă constatările primei instanțe pe marginea soluției adoptate nu corespund realității, din motivul că ordonanța de punere sub învinuire este din 19 decembrie 2017 și adusă la cunoștință lui Pușcaș Ghenadie la 20 decembrie 2017, potrivit căreia acesta este învinuit în aceea că la 09 iulie 2017, în jurul orei 07.00 - 08.00, aflându-se pe malul unui bazin acvatic, amplasat în preajma satului Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, care este un loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, regulile morale și sociale de conviețuire și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, intenționat, i-a aplicat cet. Ceban Anastasia, mai multe lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, după care, continuându-și acțiunile huliganice, forțat a dezbrăcat-o pe Ceban Anastasia de haine, apoi a fotografiat-o pe ultima, iar ulterior fotografiile le-a postat pe rețeaua de socializare cu adresa: www.ok.ru, astfel ca fotografiile să fie accesibile de vizionat publicului.

A menționat procurorul, că prima instanță a reținut faptul că, prin ordonanța și rechizitoriul procurorului din cadrul Procuraturii raionului Șoldănești, Ion Mîrza, Pușcaș Ghenadie a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal, pentru faptul că la 09 iulie 2017, pe la orele 07.00-08.00, aflându-se în satul Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, intenționat cu scopul de a răpi o persoană, s-a deplasat la domiciliul Anastasiei Ceban, unde în timp ce aceasta se afla la fântâna din preajma gospodăriei, prin constrângere fizică, contrar voinței a urcat-o în autoturismul personal de model „Hyundai Tucson” cu n/î xxxxxx și în continuare a transportat-o pe malul bazinului acvatic din extravilanul localității unde a dezbrăcat-o cu forța, aplicându-i lovituri cu palmele peste față și a fotografiat-o goală cu scopul de a plasa pozele pe rețelele de

socializare, cauzându-i astfel părții vătămate Ceban Anastasia leziuni corporale sub formă de echimoză la antebrațul stâng ce nu este caracteristic unui raport sexual forțat care conform raportului de expertiză judiciară nr. 351 din 10.07.2017 se referă la vătămări corporale neînsemnate.

Prin sentința judecătoreiei Orhei (sediul Șoldănești) din 24 august 2017, în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală Pușcaș Ghenadie a fost recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal, fiind condamnat la doi ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe un termen de un an.

În opinia procurorului, la adoptarea sentinței din 01 martie 2021, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume de faptul că, Pușcaș Ghenadie este acuzat pentru faptul că la 09 iulie 2017, în jurul orei 07.00 - 08.00., aflându-se pe malul unui bazin acvatic, amplasat în preajma satului Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, care este un loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, regulile morale și sociale de conviețuire și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, intenționat, i-a aplicat cet. Ceban Anastasia, mai multe lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, după care, continuându-și acțiunile huliganice, forțat a dezbrăcat-o pe Ceban Anastasia de haine, apoi a fotografiat-o pe ultima, iar ulterior fotografiile le-a postat pe rețeaua de socializare cu adresa: www.ok.ru, astfel ca fotografiile să fie accesibile de vizionat publicului.

Procurorul a indicat că potrivit învinuirii înaintate în baza art. 164 alin. (1) Cod penal și învinuirii înaintate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, se atestă că ultima (învinuirea înaintată în temeiul art. 287 alin. (1) Cod penal) deja cuprinde și faptul de postare a fotografiilor pe rețeaua de socializare cu adresa electronică: www.ok.ru.

A menționat că, prima instanță neîntemeiat a dispus încetarea procesului penal în privința lui Pușcaș Ghenadie, din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, or, nu s-a dat o apreciere justă tuturor circumstanțelor cauzei, deoarece învinuirea înaintată lui Pușcaș Ghenadie în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, nu cuprinde și acțiunile acestuia de postare a fotografiilor Anastasiei Ceban pe rețeaua de socializare cu adresa electronică: www.ok.ru.

4. Avocatul Panțîru Victor în numele inculpatului Ghenadie Pușcaș a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă integral acțiunea civilă.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material și procesual în ceea ce privește acțiunea civilă, or, este inadmisibil ca un proces penal să fie încetat din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație, iar acțiunea civilă să fie admisă parțial.

5. Partea vătămată Ceban Anastasia a contestat sentința cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu aplicare în privința

inculpatului unei pedepse privative de libertate cu încasarea prejudiciului moral în mărime 100 000 lei.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță nu a luat în considerație divergențele în depozițiile date de inculpat la diferite etape de examinare judecătorească atât la învinuirea în baza art. 164 alin. (1), cât și la învinuirea în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume, negând vinovăția sa în cele comise, invocând în instanța de judecată faptul că nu este vinovat și că a fost impus să recunoască vina conform art. 364/1 Cod de procedură penală. A invocat că acest comportament al inculpatului încă odată dovedește faptul, că el nu regretă de faptele comise, așa cum declara în prima instanță și solicita să nu fie lipsit de libertate.

Partea vătămată a menționat că, prima instanță soluționând acțiunea civilă nu a dat o apreciere juridică corectă la stabilirea cuantumului prejudiciului moral cauzat și a subestimat mărimea suferințelor fizice și psihice suportate de către aceasta în ziua săvârșirii infracțiunii, suferințe care se răsfâng pînă în prezent asupra stării sănătății dânzei, drept rezultat al acțiunilor criminale săvârșite de Pușcas Ghenadie.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, au fost respinse ca nefondate apelul declarat de către procuror și partea vătămată și admis apelul declarat de către avocatul Panțîru Victor în numele inculpatului Pușcaș Ghenadie, casată parțial sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 01 martie 2021, în partea acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a dispus respingerea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Ceban Anastasia față de Pușcaș Ghenadie privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, ca fiind neîntemeiată. În rest sentința fiind menținută.

6.1. În motivarea soluției pronunțate, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cercetării probelor în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 - 101 Cod de procedură penală, cât și a argumentelor părților expuse în cererile de apel, colegiul penal a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, procesul penal în privința lui Pușcaș Ghenadie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, urmează a fi încetat din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași fapta.

Instanța de apel a stabilit că, inculpatul Pușcaș Ghenadie a fost condamnat în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 15 mai 2017, decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018 și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2018 pentru faptul că, la data de 09.07.2017 pe la orele 07.00-08.00, aflându-se în s. Cotiujenii Mari r-nul Șoldănești, intenționat, cu scopul de a răpi o persoană, s-a deplasat la domiciliul cet. Ceban Anastasia, unde în timp ce aceasta se afla la fântâna din preajma gospodăriei, prin constrângere fizică, contrar voinței a urcat-o în automobilul personal de model „Hyundai Tucson” cu n/î xxxxxx și în continuare a transportat-o pe malul

bazinului acvatic din extravilanul localității, unde a dezbrăcat-o goală cu forța, aplicându-i lovituri cu palmele peste față și a fotografiat-o goală cu scopul de a plasa pozele pe rețelele de socializare, cauzându-i astfel părții vătămate Ceban Anastasia leziuni corporale sub formă de echimoze la antebrațul stâng, ce nu este caracteristic unui raport sexual forțat, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 351 din 10.07.2017, se referă la vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, instanța de apel a reținut, că prin ordonanța organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Șoldănești din 23 octombrie 2017 a fost dispusă începerea urmăririi penale în temeiul art. 287 alin. (1) Cod penal (f. d. 1), urmare a depunerii plângerii de către partea vătămată Ceban Anastasia la data de 21 septembrie 2017, cu privire la aceleași circumstanțe, iar la 19 decembrie 2017 Pușcaș Ghenadie a fost pus sub învinuire pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, reținând în sarcina acestuia, că la 09 iulie 2017, în jurul orei 07.00-08.00, aflându-se pe malul unui bazin acvatic, amplasat în preajma s. Cotiujenii Mari r-nul Șoldănești, care este loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, regulile morale și sociale de conviețuire și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obraznicie deosebită, intenționat, i-a aplicat cet. Ceban Anastasia mai multe lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, după care, continuându-și acțiunile huliganice, forțat a dezbrăcat-o pe Ceban Anastasia de haine, apoi a fotografiat-o pe ultima, iar ulterior fotografiile le-a postat pe rețeaua de socializare cu adresa: www.od.ru, astfel ca fotografiile să fie accesibile de vizionat publicului.

Astfel, la caz, instanța de apel a reținut faptul că pentru aceleași acțiuni Pușcaș Ghenadie a fost supus anterior răspunderii penale, fiind condamnat pentru faptele comise la data de 09 iulie 2017. În acest sens, referitor la acțiunile inculpatului Pușcaș Ghenadie din 09 iulie 2017, s-a expus prima instanță, prin sentința pronunțată la 24 august 2017, cât și instanțele ierarhice superioare, din care considerente instanța de apel a conchis imposibilitatea reținerii argumentelor apelului invocate în acest sens de către procuror.

Instanța de apel, reținând prevederile art. 7 și 22 Cod de procedură penală, a concluzionat că în speță a fost pronunțată o hotărâre definitivă în privința inculpatului pentru aceleași circumstanțe, iar condamnarea repetată ar încălca principiul *non bis in idem* care se opune urmăririi sau sancționării unei persoane pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care persoana respectivă a fost deja achitată sau condamnată printr-o hotărâre definitivă conform Legii și procedurii penale a statului.

Studiind materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că, prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Șoldănești) din 24 august 2017 Pușcaș Ghenadie a fost condamnat în baza art.164 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare. Conform art. 90 pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Prin urmare, nu s-au reținut argumentele acuzării, potrivit căror învinuirea înaintată în baza art. 164 alin. (1) Cod penal nu cuprinde fapta că fotografiile au fost accesate și vizionate de către publicul larg, iar învinuirea

înaintată în baza art. 287 alin.(1) Cod penal cuprinde și faptul de postare a fotografiilor pe rețeaua de socializare www.ok.ru. Or, la caz, nu poate fi încălcat principiu *non bis in idem* care se opune urmării sau sancționării unei persoane pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care persoana respectivă a fost deja achitată sau condamnată printr-o hotărâre definitivă conform Legii și procedurii penale a statului.

Subsidiar, argumentele expuse de prima instanță și motivele din sentință, au fost însușite de instanța de apel în vederea evitării repetării lor inutile, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși este obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel acordând eficiență prevederilor art. 219-221, 387 Cod de procedură penală și art. 1998 Cod civil, a concluzionat acțiunea civilă ca fiind neîntemeiată și nejustificată, or, în cazul dat, prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Șoldănești) din 01 martie 2021 în privința inculpatului Pușcaș Ghenadie învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, procesul a fost încetat din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași fapta. Prin urmare concluziile instanței privind admiterea parțială a acțiunii civile în cazul unei sentințe de încetare sunt eronate, fiind reținute în acest sens argumentele invocate în cererea de apel înaintată de către partea apărării. Or, art. 387 Cod de procedură penală prevede expres admiterea acțiunii civile în caz de condamnare, reieșind din faptul că sentința în privința inculpatului Pușcaș Ghenadie a fost încetată acțiunea civilă a fost respinsă.

7. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului indică că, în speță a fost dovedită vinovăția inculpatului Pușcaș Ghenadie în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, or, deși potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, instanțele de fond erau obligate să aprecieze fiecare probă administrată de către părțile în proces din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanțele de fond au apreciat selectiv probatoriul administrat.

Menționează că, instanța de apel s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat la caz, în contextul în care partea acuzării a invocat probe concrete, care confirmă vinovăția inculpatului.

Astfel, susține că instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu prevederile legale și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde

motive legale pe care se întemeiază soluția.

Consideră procurorul că instanțele de fond, ignorând probele administrate și argumentele invocate, greșit au conchis asupra încetării procesului penal intentat în privința inculpatului Pușcaș Ghenadie, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleași persoane, pentru aceeași faptă, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care potrivit sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 24 august 2017, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal.

Or, instanța de apel nu a apreciat just toate circumstanțele cauzei, deoarece învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, nu include și acțiunile acestuia de postare a fotografiilor cet. Ceban Anastasia, pe rețeaua de socializare www.ok.ru, astfel că învinuirea înaintată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, include și acțiunea de postare a fotografiilor pe rețeaua de socializare.

În acest context, precizează partea acuzării, că instanța de apel greșit a conchis că acțiunile inculpatului Pușcaș Ghenadie reprezintă o infracțiune unică, ignorând prevederile art. 33 alin. (3) Cod penal.

De asemenea, invocă că în speță se constată că, fapta a avut loc pe malul bazinului acvatic, amplasat în preajma s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, adică în loc public, care este accesibil oricărei persoane, însă locul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal, de către inculpatul Pușcaș Ghenadie, este fântâna din preajma domiciliului părții vătămate Ceban Anastasia din s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, de unde prin constrângere fizică, inculpatul Pușcaș Ghenadie, contrar voinței a urcat-o forțat în autoturismul personal și a transportat-o pe malul bazinului acvatic din extravilanul localității, unde a dezbrăcat-o cu scopul de a plasa pozele pe rețelele de socializare.

Prin urmare, invocă procurorul că, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, rezultă din infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (1) Cod penal, care s-a consumat din momentul când inculpatul a privat-o pe partea vătămată Ceban Anastasia de libertate și a urcat-o contrar voinței sale în automobilul personal, or, celelalte acțiuni ale inculpatului sunt complementare și întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Consideră procurorul, că instanțele de fond eronat au conchis că acțiunile inculpatului Pușcaș Ghenadie reprezintă o infracțiune unică. Or, art. 33 alin. (3) Cod penal stipulează că, concurs real există când persoana, prin două sau mai multe acțiuni (inacțiuni) săvârșește două sau mai multe infracțiuni, iar art. 33 alin. (4) Cod penal prevede că, concurs ideal există atunci când o persoană săvârșește o acțiune (inacțiune) care întrunește elementele a mai multe infracțiuni.

Menționează procurorul că, prin una și aceeași faptă inculpatul a atentat la două valori social ocrotite de legea penală, prin ce a săvârșit două infracțiuni diferite, și anume infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (1) Cod

penal, răpirea unei persoane, acțiunile de răpire a cet. Ceban Anastasia fiind epuizate odată cu privarea de libertate a acesteia, iar acțiunile care au urmat și anume aplicarea mai multor lovituri părții vătămate, dezbrăcarea acesteia de haine, fotografierea acesteia în timp ce era goală și postarea fotografiilor pe rețeaua de socializare cu adresa www.ok.ru ca să fie accesibile publicului sunt acțiuni care cad sub incidența art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

În opinia procurorului, instanțele de fond urmau a ține cont de faptul că inculpatul urmărea dublul scop, și anume de a răpi partea vătămată, și odată atins acest scop a urmat realizarea celui de-al doilea scop și a dus partea vătămată pe malul bazinului acvatic pentru a o fotografia goală cu scopul de a plasa pozele pe rețelele de socializare, atentând deja la alte relații sociale, prin urmare sunt două fapte distincte: de răpire a persoane, și de huliganism.

Procurorul menționează că, în speță instanța de apel nu s-a pronunțat asupra chestiunilor de fapt și de drept precum: dacă fapta reținută ori numai imputată inculpatului a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate.

Consideră procurorul, că probele administrate de organul de urmărire penală sunt concludente și suficiente pentru a declara inculpatul Pușcaș Ghenadie vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate, a martorilor, cât și a probelor cercetate în instanța de judecată, iar inculpatul urma a fi condamnat și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei corespunzătoare.

8. Partea vătămată Cheptene (Ceban) Anastasia, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează că, soluția adoptată de către instanța de apel, contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță, și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Partea vătămată indică, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra chestiunilor de fapt și de drept adoptând o soluție nemotivată și contrară practicii CtEDO potrivit căreia la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de părți, or, doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Menționează partea vătămată că, instanțele de fond nu au reținut faptul că potrivit ordonanței de învinuire și rechizitoriului, inculpatul Pușcaș

Ghenadie a fost învinuit în aceia că, la 09.07.2017, în jurul orelor 07:00-08:00 aflându-se pe malul unui bazin acvatic, amplasat în preajma s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, care este loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, regulile morale și sociale de conviețuire și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, intenționat i-a aplicat cet. Ceban Anastasia mai multe lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, după care continuându-și acțiunile huliganice, forțat a dezbrăcat-o pe Ceban Anastasia de haine, apoi a fotografiat-o pe ultima, iar ulterior fotografiile le-a postat pe rețeaua de socializare cu adresa: www.ok.ru, astfel ca fotografiile să fie accesibile de vizionat publicului.

Subsidiar, partea vătămată susține că, instanțele de fond neîntemeiat au concluzionat încetarea procesului penal în privința lui Pușcaș Ghenadie, din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, or, în cadrul examinării cauzei nu s-a dat o apreciere justă tuturor circumstanțelor, deoarece învinuirea formulată, înaintată lui Pușcaș Ghenadie în temeiul art. 164 alin. (1) Cod penal nu cuprinde și acțiunile acestuia de postare a fotografiilor părții vătămate pe rețeaua de socializare cu adresa electronică www.ok.ru.

Consideră că, instanțele de fond nu au luat în considerație divergențele din depozițiile inculpatului la diferite etape de examinare judecătorească, atât la înaintarea învinuirii în baza art. 164 alin (1), cât și la înaintarea învinuirii în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume, negând vinovăția sa în cele săvârșite, invocând în instanța de judecată faptul că nu este vinovat și că a fost impus să recunoască vina conform art. 364/1 Cod de procedură penală. Acest comportament al inculpatului încă odată dovedește faptul, că el nu regretă de faptele comise.

Menționează că, prima instanță la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral nu a dat o apreciere juridică corectă deoarece mărimea suferințelor fizice și psihice suportate de către partea vătămată în ziua săvârșirii infracțiunii au consecințe grave pînă în prezent asupra stării sănătății în urma acțiunilor criminale săvârșite de Pușcaș Ghenadie.

9. Avocatul Panțîru Victor în numele inculpatului Pușcaș Ghenadie a depus referință la recursurile declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Susține apărarea, că motivele invocate în recursuri sunt superficiale, instanțele de fond au aplicat corect legea în corespundere cu faptele reținute și cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

10. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă, că titularii recursurilor invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din esența argumentelor formulate de recurenți, Colegiul penal lărgit atestă că, dezacordul recurenților cu soluția de încetare a procesului penal este axat pe faptul că învinuirea înaintată anterior lui Pușcaș Ghenadie în baza art. 164 alin. (1) Cod penal nu cuprinde și acțiunile acestuia de postare a fotografiilor cet. Ceban Anastasia pe rețeaua de socializare cu adresa electronică: www.ok.ru, iar instanțele de fond nu au dat o apreciere justă tuturor circumstanțelor cauzei. Partea vătămată Cheptene (Ceban) Anastasia invocând și critici în partea soluției de respingere a acțiunii civile ca fiind nemotivată.

Cu referire la acest segment, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia

corectă de încetare a procesului penal în privința lui Pușcaș Ghenadie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o ordonanță neanulată de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și/sau de clasare a cauzei, sau de refuz în pornirea urmăririi penale ori cu privire la care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal.

Totodată, alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, hotărârea judecătorească definitivă împiedică pornirea sau continuarea procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.

Colegiul penal lărgit, atestă că, potrivit materialelor dosarului, la data de 19 decembrie 2017, Pușcaș Ghenadie a fost pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pentru faptul că: *la 09 iulie 2017, în jurul orei 07.00-08.00, aflându-se pe malul unui bazin acvatic, amplasat în preajma s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, care este loc public, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, regulile morale și sociale de conviețuire și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, intenționat, i-a aplicat cet. Ceban Anastasia mai multe lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, după care, continuându-și acțiunile huliganice, forțat a dezbrăcat-o pe Ceban Anastasia de haine, apoi a fotografiat-o pe ultima, iar ulterior fotografiile le-a postat pe rețeaua de socializare cu adresa: www.od.ru, astfel ca fotografiile să fie accesibile de vizionat publicului, fapt confirmat prin ordonanța Procuraturii raionului Șoldănești (f. d. 73, vol. I). Ulterior, procurorul a întocmit rechizitoriul în privința lui Pușcaș Ghenadie, care împreună cu materialele cauzei a fost trimis în instanța de judecată (f. d. 83 – 85, vol. I).*

În continuare, Colegiul penal lărgit, constată că, la data de 15 mai 2018 de către Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost pronunțată decizia în privința lui Pușcaș Ghenadie (f. d. 26-33, vol. II), potrivit căreia a fost menținută sentința Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 24 august 2017 prin care Pușcaș Ghenadie a fost condamnat în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, pentru faptul că „...la data de 09 iulie 2017, în jurul orelor 07.00-08.00, aflându-se în s. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, intenționat cu scopul de a răpi o persoană, s-a deplasat la domiciliul lui Ceban Anastasia, unde în timp ce aceasta se afla la fântâna din preajma gospodăriei, prin constrângere fizică, contrar voinței a urcat-o în autoturismul personal de model „Hyundai Tucson” cu n/î xxxxxx și în continuare a transportat-o pe malul bazinului acvatic din extravilanul localității unde a dezbrăcat-o cu forța, aplicându-i lovituri cu palmele peste față și a fotografiat-o goală cu scopul de a plasa pozele pe rețelele de socializare, cauzându-i astfel părții vătămate, Ceban A., leziuni

corporale sub formă de echimoză la antebrațul stâng, ce nu este caracteristic unui raport sexual forțat, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 351 din 10.07.2017 se referă la vătămări corporale neînsemnate...”.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit este solidar concluziei instanțelor de fond precum că, inculpatul Pușcaș Ghenadie anterior a fost supus urmării penale pentru aceleași acțiuni, deoarece hotărârea de condamnare a lui Pușcaș Ghenadie pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) Cod penal conține inclusiv și descrierea faptelor produse în aceleași circumstanțe, care au fost incriminate prin ordonanța de punere sub învinuire din 19 decembrie 2017 și rechizitoriul în prezenta cauză penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit statuează că, în orice societate democratică protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuții, statul a instituit norme procesual penale, concentrate în Codul de procedură penală, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, săvârșite în activitatea de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia că în speță există o hotărâre judecătorească definitivă și reprezintă autoritatea de lucru judecat, care nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană.

Or, pentru stabilirea semnificației sintagmei „hotărâre definitivă”, în raport cu reglementările juridice naționale, trebuie reținute interpretările date de legiuitor în art. 466 - 467 Cod de procedură penală.

Deci, autoritatea de lucru judecat este considerat un principiu, exprimat prin *non bis in idem* - principiu care nu mai permite declanșarea unei noi judecăți cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, dacă acestea au făcut obiectul unei judecăți pentru care există deja o hotărâre definitivă.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține întemeiată respingerea de către instanța de apel a argumentelor părții acuzării precum că, inculpatul nu este supus repetat la răspundere penală pentru una și aceeași faptă deoarece învinuirea înaintată lui Pușcaș Ghenadie în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, nu cuprinde și acțiunile acestuia de postare a fotografiilor părții vătămate pe rețeaua de socializare cu adresa electronică www.ok.ru. Or, acuzația de huliganism în privința lui Pușcaș Ghenadie s-a referit la aceleași acțiuni ca și acuzația anterioară pentru răpire a cet. Cheptene (Ceban) Anastasia și, de asemenea, a cuprins în esență aceleași fapte.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit principiul *non bis in idem* reglementat de art. 22 Cod de procedură penală, regăsit și în art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și libertăților fundamentale „*Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceleiași stat pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii*

penale ale aceluiași stat". Or, scopul articolului 4 al Protocolului nr. 7 este de a interzice repetarea unei proceduri penale care a fost încheiată printr-o decizie „definitivă” (a se vedea *Franz Fischer c. Austriei (nr. 37950/97, 29 mai 2001)*).

Prin urmare, art. 4 din Protocolul nr. 7 trebuie interpretat ca interzicând urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune”, în măsura în care aceasta are la bază fapte identice sau fapte care sunt „în esență” similare celor care sunt la originea primei infracțiuni (a se vedea *A și B împotriva Norvegiei (MC) - 24130/11 și 29758/11, 15 noiembrie 2016*).

Potrivit Raportul Explicativ al Protocolului nr. 7, care face trimitere la Convenția europeană privind valoarea internațională a hotărârilor represive, o „decizie este definitivă” în cazul în care, în conformitate cu expresia tradițională, ea a dobândit forța de *res judicata*.

În privința condițiilor de aplicare a prevederilor menționate supra, reținem că, pentru a putea invoca dreptul pe care acestea îl consacără, persoana în cauză trebuie să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta cu privire la care este din nou urmărită sau judecată.

Principiul „*necondamnării repetate pentru una și aceeași faptă*” este aplicabil ori de câte ori autoritățile competente formulează din nou împotriva unei persoane o acuzație în materie penală după pronunțarea unei noi hotărâri irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a urmăririi penale în același stat, hotărâre care se bucură de autoritate de lucru judecat cu privire la această faptă.

Colegiul penal lărgit reține că, există o decizie irevocabilă de condamnare a lui Pușcaș Ghenadie în baza art. 164 alin. (1) Cod penal, care conține descrierea aceluiași acțiuni incriminate acestuia în prezenta cauză penală în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, iar pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile asupra aceluiași fapte ar declanșa acțiunea principiului *non bis in idem*.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, prin care a fost menținută sentința primei instanțe în partea încetării procesului penal în privința lui Pușcaș Ghenadie învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, se încadrează în sfera principiului *non bis in idem*, înlăturând situația de urmărire și judecare a persoanei de mai multe ori pentru aceleași fapte.

Totodată, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că recurenții invocă versiunea potrivit căreia probele invocate de partea acuzării confirmă dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, însă instanțele de fond au efectuat o apreciere selectivă a acestora fapt ce a generat constatarea greșită a circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii încetării procesului penal, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea acuzării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind încetarea procesului penal de învinuire a lui Pușcaș Ghenadie în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motivul că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Contrar argumentelor recurentului Cheptene (Ceban) Anastasia cu privire la acțiunea civilă, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, acordând eficiență prevederilor art. 219-221, 387 Cod de procedură penală, corect a ajuns la concluzia de respingere a acțiunii civile ca fiind neîntemeiată, or, soluția de admitere a acțiunii civile este una proprie doar sentinței de condamnare, pronunțate în cadrul cauzei penale.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază că, argumentele invocate de către recurenți în privința soluției de încetare a procesului penal, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în ordine de apel, în privința cărora instanța s-a expus motivat.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost admisă, instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la **pct. 6 – 6.1** al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că argumentele invocate de către recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și de către partea vătămată Cheptene (Ceban) Anastasia, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui **Pușcaș Ghenadie xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 mai 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie